

täisfaaswänd inimene; siis lugu lähääb teisest. Waadage, kõks asja peate siis tegema: tööd ja palvet, nõnda et täed, filmad, körwad, kõik liikmed ja mööstus oleksid liikvel! Alga mõni teeb enam, waewab ennaist tühja murega: kui haigus tuleb, mis siis? Kui talive külm, kust saan soaja? Kui pöörid rikub vilja, kust leiba wöttia? See on rumalus. Mötle ommeti, kui rika mehe laps ütleks: Kingad, suub katki; kes annab unu? — tööste, sina naeraküd seda last; ta saab ju isa käest. — Nüüd mötle jälle: Kes kõige-rikkam on, Jumal taewas on sinu isa, tema ütleb: „(Paulu r. 50, 10.) Kõik metšlojuksed on minu päralt, metšlojuksed mägede peäl tuhande kaupa!“ Kes lojuoste murepi-daja, ega see siud maha ei jäta. Tahan mõnda tema rikuksit kõneleda; pea seda mee-les, kui mure sinugi peale kipub.

Aameerika-maal on muu leomaade hulgast iseärani imelik üks tui lugu, mis kuhugi kauemaks elama ei jää, waid alati teekäi-

miise peal. Tuhande ja miljeoni*) kaupa on need linnud ühekskoos; lendavad otsekui pilive, kellest päike läbi ei paista ja kes uende alla juhtub, selle rie ei saa paremaks, seist lindude sõnnik sajab maha nagu lume kihermed. Uende toidus on kõrjuvgu vili, ja imelik on, et puhkades jäätuvad puu okste külge rippuma suures tropis, seist teine hak-kab teiseist kinni, nagu mesilased teewad. Seda teewad nii hulgaliste, et puud, mis kaks jalga paksud, tüüka otsaist wahest murrawad, et okjad ja wöjud lõhutud saawad, otsekui kange tuulega. Uende sõnniku kerd on siis maas pool jalga kõrge, ja praginat kuulukse, kelle vastu inimeise heäl ei hakka. Sina küsida: mis kasu on? Kuule. — Kui linnu trop äraläimud, siis joosteb rahivas senna kolu, ja kerjab need tuid ära, mis senna mahasäämud et olid haavatud eht oktestest juurutus lõedud. Kerd tulsi niisuguse kohta keegi kolmesaa muunseaga, neid muumas

*) mis miljeon on, tahan välist seletada.